

Arany Júlia

Világszerte Nr. 1

Abby Green

A bosszú ideje

Nina Milne

Szerelem inkognitóban¹

Clare Connelly

Egy szigeten veled

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Abby Green, 2021 – Vinton Kiadó Kft., 2024

A mű eredeti címe: *The Flaw in His Red-Hot Revenge* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Klára

© Nina Milne, 2021 – Vinton Kiadó Kft., 2024

Eredeti címe: *The Secret Casseveti Baby* (Harlequin Mills & Boon, Romance)

• Magyarra fordította: Várnai Péter

© Clare Connelly, 2022 – Vinton Kiadó Kft., 2024

A mű eredeti címe: *Emergency Marriage to the Greek* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Csató Gabriella

• Kép: Shutterstock

ISBN 978-963-540-820-7

Az Arany Júlia a Vinton Kiadó Kft. időszaki kiadványa.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2024

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Abby Green
A bosszú ideje

ELŐHANG

Ashling Doyle az idegességtől túlságosan gyorsan és felszínesen kapkodta a levegőt. Már szédült. Tényleg le kell nyugodnia...

Nem számított rá, hogy ez a hely ennyire... ijesztő lesz.

Egy jókora zöld növény mögé bújt a többi vendég elől, akik az év legexkluzívabb eseményére gyűltek össze ebben a londoni szállodában.

Valahogy még a levegőnek is luxusillata, ahogy Ashling csodálkozva megállapította.

Idegesen a hajához nyúlt. Minden rendben, a páróka bombabiztosan ül a helyén. Nem volt hozzászokva a vállára omló hosszú fürtökhöz. A vörös színtől pedig rémülten összerezzent, valahányszor megpillantotta magát a tükörben.

Valaki kinyitotta az ajtót. Ashling megborzongott, ahogy megérezte a hideg téli levegőt csupasz bőréen. Tétován lenézett a szűk, pánt nélküli fekete ruhára, és megpróbálta kicsit feljebb rángatni a mellén, de hiába. Jóval a térde fölött végződött, és a flitteres anyag minden mozdulatnál megcsillant. Kifinomultnak csöppet sem mondható.

Aggódva fordult a mellette álló Carterhez. Aznap este találkoztak először. A férfi elmagyarázta, mi lesz a dolga, és azért volt itt, hogy utasításokat adjon neki.

– A többi nő mind hosszú estélyi ruhát visel... Nem lógok ki nagyon a sorból?

Carter fitymáló pillantást vetett rá.

– Semmi gond. Ne felejtse el, hogy szerepet játszik, és nem vendégként van itt.

Mintha emlékeztetnie kellene arra, hogy nem tartozik ide! Normális körülmények között Ashling valószínűleg soha nem találkozott volna ezzel az exkluzív társasággal. Csakhogy szó sem volt normális körülményekről. Azért volt itt, hogy szívességet tegyen egy barátnőjének, akit az amatőr színházi csoportban ismert meg, és aki nem tudott eljönni.

Átkukucskált az ágak rései közt.

– Ő az? Az a férfi ott középen? Az a sötétbarna hajú?

Az illető klasszikus szmokingot viselt, mint a többi férfi, mégis kitűnt közülük. Nem csak a magassága miatt. Hanem mert körülengte a hatalom aurája. Karizmatikus és érzéki jelenség.

– Igen, aki most épp egy szőke nővel beszélget.

Kellemetlen bizsergés futott végi Ashling gerincén. Nem esett szó semmiféle nőről.

Carter megragadta a karjánál fogva, és a tömeg felé lódította.

– Indulás!

Ashling habozott.

Carter halkán sziszegte:

– Ha most nem lép akcióba, akkor már késő, és elfelejtheti a honoráriumot!

Ashling gyomra elszorult. Óriási szüksége volt arra a pénzre, hogy befejezze a jógaoktatói tanfolyamot. Vett egy mély lélegzetet, hogy megnyugtassa pattanásig feszült idegeit, majd keresztülfurakodott a tömegen.

A férfi közelről még természetesebbnek tűnt, egy fejjel magasodott a lány fölé, bár ő sem volt éppen alacsony, és magas sarkú cipőt viselt. Méretre szabott öltönye tökéletesen illett rá.

Ashlingnek fogalma sem volt, hogy ki az a fickó. Csupán egy hevenyészett szöveget kapott, amit el kell itt mondania. Valami ártalmatlan mókáról lehet szó, amit csak gazdag, unatkozó emberek találhatnak ki. Legalábbis ő így rakta össze a történetet.

Megcsodálta a férfi széles hátát, majd gyorsan megkerülte, és közvetlenül előtte megállt. Ebben a pillanatban elakadt a lélegzete, és már nem tudott tisztán gondolkodni.

A férfi egyszerűen elképesztően festett. Rövid sötét haj, sötét szemek, maszkulin vonások, energikus áll és magas arccsontok. Érzéki ajkak.

Mosolya, amellyel az imént még szőke beszélgetőpartnerét örvendeztette meg, elhalványult,

ahogy tekintete Ashlingre és kihívó ruhájára esett.

Noha ez is márkás darab volt, olcsó színes csecsebecsének tűnt a hibátlan gyémántok között. A kontraszt az elegáns fehér ruhába öltözött szőkével nem is lehetett volna nagyobb.

Tedd el a szöveget, és tűnj el! – súgta egy hang Ashlingnek.

De gyorsan összeszedte magát, és csakis a szerepére koncentrált. Kacér mosollyal közelebb lépett a férfihoz, és átkarolta a nyakát.

– Hát itt vagy, drágám! Már mindenütt kerestelek.

Csókot nyomott a férfi kicsit borostás állára. Az illata egyszerűen megbabonázta – fanyar és egzotikus. Megborzongott.

A férfi a karjára tette a kezét, és eltolta magától Ashlinget. Ádáz tekintete valósággal átfúrta:

– Ki az ördög maga? Még soha életemben nem láttam.

A hangja és az arckifejezése mélységes döbbenetet tükrözött, ami elgondolkodtatta a lányt. Persze számított némi ingerültségre, amiért egy vadidegen nő a nyakába veti magát, de ilyen heves reakcióra nem.

Ennek semmi értelme.

Pislogott, hogy kipréseljen magából néhány könnycseppet. Aztán remegő hangon megszólalt:

– De drágám, a tegnap éjjel fantasztikus volt. Azt mondtad, hogy egészen különleges vagyok. Most miért állítod, hogy nem ismeresz?

Egy pillanatra belegondolt, milyen lehet, ha egy ilyen férfi, azt mondja az ember lányának, hogy különleges. Gyorsan összeszedte magát. Ilyen veszélyes fantáziálgatásra végképp nincs szüksége. Ez a férfi, ez a környezet nem az ő világa, soha nem is volt az.

A szeme sarkából látta, ahogy a fehér ruhás szőke megmerevedik, a mosoly az arcára fagy. Vajon milyen kapcsolatban állnak egymással? Nem számít, már túl messzire ment, nincs visszaút!

– A fenébe... – A férfi zavarodottnak tűnt. – Mint említettem, nem ismerem magát. – Hűvösen tetőtől talpig végigmérte Ashlinget. – Egyébként sem szoktam olyan nőkkel érintkezni, mint maga. Egy ujjal sem érinteném meg!

Most Ashling volt az, akinek a mosoly az arcára fagyott. Mit képzelsz ez az arrogáns fickó? A szavai szíven ütöttek. Valószínűleg részben azért, mert vonzónak találta, és a férfi durván, hidegen visszautasította őt.

Felrémlített benne egy hasonló emlék. Ahogy megközelít egy férfit a tömegben, és finoman megütögeti a vállára. Az megfordul, de nem ismeri fel. El kellett magyaráznia a saját apjának, hogy ki ő – az elsőszülött lánya. A törvénytelen lánya. Aztán látta rajta, hogy lassan felismeri. Rémület ült ki az arcára, nem pedig az örömteli meglepetés, ahogy Ashling remélte. Az apja megragadta a karjánál fogva, és oldalra húzta. Távol a többiektől...

Ashling gyorsan száműzte a nemkívánatos emléket a tudatalattija mélyére. Kétségbeesetten próbált a feladatára koncentrálni, de a szíve nem tudott különbséget tenni a múltbeli fájdalom és a jelenlegi helyzet között.

– Rajta, vallj csak színt a barátaid előtt! Szóval nem vagyok elég jó neked?

A férfi megvető mosolyra húzta az ajkát.

– Ostobaságokat beszél. Egyszerűen nem tartozik ide, és kész.

A szavak korbácsütésként érték a lányt. De nem hagyta magát.

– Ha jól emlékszem, nem sok időt töltöttünk beszélgetéssel a múlt éjjel. Szavak nélkül is megértettük egymást. Hányszor is? Kétszer? Háromszor? Azt mondtad, még sosem volt ilyen jó senkivel.

Valaki hangosan zihált. A szőke nő lenne az? Ashling nem tudott elszakadni a férfi sötét tekintetétől. Csupasz karja libabőrös lett.

Rájött, hogy már csak másodpercei vannak hátra, mielőtt a csalás lelepleződik.

Agresszívan felszegte az állát.

– Látom, nem örülsz nekem. Az ágyban bezzeg jó voltam, de mások előtt nem vállalsz fel. – Még mindig érezte a hajdanvolt fájdalmat, így a könnyek maguktól jöttek. A látása elhomályosult. – Csak kihasználtál, unatkoztál vagy tudom is én...

Sarkon fordult, és átfurakodott a tömegen, reszketve az adrenalintól és a sokktól.

Egyenesen visszament a lakosztályba, ahol korábban átöltözött. Carter már várta őt. Ashling egy rántással letépte a nyakába rejtett apró mikrofont, és odaadta neki. Csak most döbrent rá, hogy mit tett. Émelyegni kezdett.

Carter elismerően vigyorgott.

– Remek munka, a rögtönzése zseniális volt. Hamarosan „misztikus gyilkos hétvégét” tartunk egy skóciai kastélyban... Tökéletes lenne valamelyik szerepre.

Ashling már a gondolattól is megborzongott.

– Ma is csak azért vállaltam el, mert Sarah nem érezte jól magát. Ez nem igazán az én világom. Kétkedett még abban is, hogy a mai este után egyáltalán marad-e az amatőr színtársulatnál.

Carter tetőtől talpig végigmérte. Vizslató tekintete taszította Ashlinget.

– Kár, mert maga igazi tehetség. – Egy borítékban pénzt nyomott a lány kezébe. – Talán ettől majd meggondolja magát.

Ashling a borítékra bámult, és vonakodva átvette. Mocskosnak érezte.

– Ártalmatlan mókának kellett volna lennie... de nem az volt.

– Maga akart improvizálni – felelte Carter. – Csak a két sort kellett volna elmondania, aztán eltűnni.

Ashling szégyenkezve ismerte be, hogy a férfinak igaza van. Túlreagálta a dolgot, mert az a fickó feldühítette. Erre nem számított. Nem számított rá, hogy ennyire fáj az elutasítás.

– Egyébként ki ő? – kérdezte.

Carter unottan megvonta a vállát.

– Valami milliárdos. Higgye el, már rég elfelejtette az iménti incidenst.

– Akkor minek volt ez az egész cirkusz?

A férfi elkomorodott.

– Ha nem valami gyanús dologról van szó, általában nem kérdezősködöm, ha valaki a társulatomból színészt kér valamilyen magánrendezvényre. Végül is szuper könnyű munka volt. Ki ismeri az emberek valódi indítékait? Könnyű pénz, aztán fogd és fuss! Ha több ilyen melót akar, tudja, hol talál meg.

Amikor Ashling nem sokkal később a saját ruhájában elhagyta a szállodát, pocsékul érezte magát. Útba esett egy hajléktalanszálló. Egy hirtelen ötlettől vezérelve bement, és átadta a pénzt tartalmazó borítékot a meghökkent igazgatónak.

A férfi megdöbbenve meredt rá.

– Köszönöm, kisasszony, de biztos benne?

Ashling kurtán bólintott, és sietve távozott. Az este kellemetlen élmény volt, és nem szándékozott megismételni. Hálát adott a sorsnak, hogy soha többé nem találkozik a szállodai férfival.

1. FEJEZET

Négy évvel később...

Meleg, késő nyári este volt. Ashling Doyle végigsietett a Mayfair Streeten, amelyet mindkét oldalról pompás házak szegélyeztek. Elképzelte, hogy London eme előkelő negyedében az a sok ablak mind rosszállóan nézi zilált megjelenését.

A hisztérikus nevetést éppen csak el tudta fojtani. Amióta a legjobb barátja, Cassie megkérte egy szívességre, balsejtelmek kínozták.

Valójában egyszerű dolog volt, semmi különleges. Ashlingnek csak egy szmokingot kellett elvinnie Cassie főnökének. Természetesen nem utasíthatta vissza a barátját, akinek sürgős családi ügyben el kellett utaznia. Mivel is magyarázhatta volna meg? Hogyan közölhette volna Cassie-vel, hogy már találkozott a főnökével, Zachary Temple-vel? A férfi a semmiből küzdötte fel magát London egyik legbefolyásosabb pénzemberévé. A *Temple Corp* innovatív ötleteivel és kíméletlenségével minden versenytársát túlszárnyalta.

Zachary Temple volt az a férfi, akit Ashling soha többé nem akart látni az életében. A férfi, akit megszegyenített, amikor alig húszévesen amatőr színészként elvállalt egy különös szereplést. Azt hitte, valami ártatlan ugratás, de nem az volt.

Csak akkor jött rá, kinek kell elvinnie a szmokingot, amikor Cassie egy újságfotóra mutatott.

– Ez ő! Az új főnököm.

Noha annak idején Ashling mesélt a barátjának a kínos fellépéséről, de akkor még nem tudta a férfi nevét. Most viszont nem volt mersze bevallani Cassie-nek, hogy a főnöke azonos azzal a férfival, akit ő négy évvel ezelőtt a nyilvánosság előtt megalázott.

Lassított a léptein, ahogy Temple házához közeledett. Elegáns városi villa volt egy jókora telken. Egy ekkora ingatlan London közepén valószínűleg kisebb vagyonba került. Nem ez volt Temple egyetlen rezidenciája. Ha Cassie-nek hinni lehet, volt egy legalább ilyen impozáns vidéki háza, egy manhattani penthouse apartmanja és egy párizsi luxuslakása.

Ashling kételkedett abban, hogy valaha is képes lesz annyi pénzt összekuporgatni, hogy legalább egy szerény társasházi lakást megvehessen. Persze azért boldogult, és büszke volt a függetlenségére, de a jövedelme nem volt elég ahhoz, hogy félre is tegyen.

A gondolatra, hogy hamarosan szembe kell néznie a Temple-vel, a gyomra görcsbe rándult. Vajon a férfi felismeri őt? Annak idején erősen ki volt sminkelve, és parókat viselt. Különben is, az eset már négy éve történt.

Félhosszú szőke haját most laza lófarokba kötötte. Sminket nem tett fel. Kényelmes, sportos ruhadarabokat viselt a szűk miniruha helyett.

Kihúzta magát, és felszaladt a lépcsőn a bejárathoz. Sajnos elkésett. Már megint. Cassie folyton panaszkodott a barátja pontatlansága miatt. Ashling tisztában volt vele, hogy udvariatlanság másokat megvárakoztatni, csak néha túlságosan belemerült valamilyen tevékenységbe, és egyszerűen megfeledkezett az időről.

De most a küldetésére kell koncentrálnia. Megcsodálta a masszív fekete bejárati ajtót, amely mellett jobbról-balról két, karcsú, magas fenyőfa strázsált. Amikor kinyújtotta a kezét, hogy ellenőrizze, valódiak-e, az ajtó kinyílt. Ami szerencse, mert hiába kereste a csengőt vagy a kopogtatót.

Egyenruhás komornyik állt előtte. Pontosan olyan tekintettel mérte végig a lányt, ahogy az egy előkelő, ősz hajú komornyiktól elvárható.

– Jó estét! Ashling Doyle vagyok. Cassie... ööö... Cassandra James barátja. Ő Mr.. Temple titkárnője, és megkért, hogy hozzak el egy szmokingot.

Mintha csak bizonyítani akarná a szavait, Ashling felemelte a fekete védőburkolatban lévő

elegáns ruhadarabot.

A komornyik elvette tőle a zsákot.

– Mr. Temple már várta, késésben van...

– Peters, ki az? – hangzott egy türelmetlen férfihang a háttérből. – Végre az a hülye liba a szmokingommal?

Ashling rémülten összerezzen. Eddig abban reménykedett, a küldetését úgy tudja teljesíteni, hogy nem találkozik a férfival.

Temple most megjelent a komornyik mögött.

– Igen, uram, itt a szmokingja. Mindjárt felviszem a gardrójába. A kocsit tizenöt perc múlva előáll.

Ashling alig tudta levenni a tekintetét a férfiről, aki már négy évvel ezelőtt is lenyűgözte. Képtelen volt megmozdulni.

Temple semmi jele nem adta, hogy felismerte volna. A lány nem tudta, hogy örüljön-e ennek, vagy csalódott legyen, ami egyszerűen nevetséges.

A férfi magasabb volt, mint emlékezett rá. Széles vállú. A bicepse jól kirajzolódott a fekete póló alatt, akárcsak a mellizmai.

Akárcsak négy évvel ezelőtt, most is szinte katonásan rövidre vágva hordta a haját. Az álla keménynek tűnt, mint a gránit. Ashling nem tudott nem arra gondolni, milyen érzés volt a durva borosta az ajka alatt.

– Jobb, ha bejön, mielőtt ebben a forróságban hőgutát kap – szólalt meg a férfi.

Ashling pislogott, mintha álmából ébredt volna. Egészen a metróállomástól futott, olcsó sportruházata biztosan átázott az izzadságtól. Elvégre majdnem harminc fok volt ezen a londoni nyárestén.

Nem csoda, hogy Temple nem ismerte fel...

De ha tovább marad, azzal csak felesleges kockázatot vállal. Gyorsan hátrább lépett.

– Kutya bajom. Cassie csak arra kért, hogy hozzam el a szmokingot.

– Majdnem egy órát késett.

Temple rosszállóan a karójára pillantott.

Ashling tétován álldogált, és az alsó ajkába harapott, ami bosszantó szokása volt.

– Sajnálom. Úgy volt, hogy az óráim után rögtön a tisztítóba megyek, de az egyik tanítványom...

Temple a homlokát ráncolta.

– Tanítványa?

– Jógát oktatok.

A férfi erre nem válaszolt semmit. Így Ashling azt tette, amit mindig, amikor a csend túlságosan kínossá vált: fecsegni kezdett.

– Mint mondtam, épp indultam volna a tisztítóba, amikor az egyik tanítványom pánikrohamot kapott. Vele kellett maradnom. Segítettem neki megnyugodni, amíg a barátja érte nem jött... Végül is nem hagyhattam egyedül.

Temple gúnyosan felvonta a szemöldökét.

– Pánikroham? A jógának nem az ellenkező hatást kellene kifejtenie?

– Nos, egy intenzív jógaóra bármilyen érzést felszínre hozhat, beleértve a kellemetleneket is.

Temple úgy nézett rá, mintha egy szót sem értene. Aztán félreállt.

– Igyon egy pohár vizet! Úgy nézem, szüksége van rá.

A józan esze azt tanácsolta, hogy azonnal távozzon. Ashling ennek ellenére elfogadta a férfi meghívását, és belépett villa hűvös előcsarnokába.

A saktáblamintában elrendezett márványlapok a diszkrét elegancia légkörét árasztották. Az emeletre impozáns, íves lépcső vezetett a körbefutó galériára. A magas mennyezetről hatalmas csillár lógott alá, visszatükrözve az esti nap sugarait, amíg Temple be nem csukta a nehéz ajtót, és ki nem zárta a város fényeit és hangjait.

Egy szobalány jelent meg a semmiből egy pohár vízzel, benne jégkockákkal és citromkarikával.

– Köszönöm.

Ashling elvette a poharat a fiatal nőtől, aki aztán némán távozott.

Ashling megkockáztatott egy pillantást Temple irányába, és nem lepődött meg, amiért a férfi úgy bámul rá, mintha egy másik bolygóról érkezett volna. Valószínűleg csak makulátlanul megjelenésű emberekkel érintkezik.

– Cassie-vel lakik... gyerekkori barátnők.

Ez nem kérdés volt, hanem kijelentés. Ashling bólintott.

– Igen, nyolcéves korunk óta barátnők vagyunk. Az anyámat Cassie apja alkalmazta házvezetőnként. Öt évig éltünk egy fedél alatt. – Hirtelen elpirult. – Vagyis nem egészen. Anyával egy kis alagsori lakásban laktunk a konyha mellett. De Cassie soha nem érezte velem, hogy társadalmilag alatta állnék, annak ellenére, hogy ő drága magániskolákba járt, én pedig csak állami... – Már megint túl sokat fecseg. – Most már jobb, ha magára hagyom, hogy készülődhessen, Mr. Temple. Sokáig feltartottam, sajnálom.

Felhajtotta a jéghideg vizet, majd körülnézett, hogy hová teheti le a poharat.

– Majd én – mondta Temple.

Amikor a lány átnyújtotta a poharat, az ujjai összeértek. Ashling olyan hirtelen kapta vissza a kezét, hogy a pohár majdnem a padlóra esett. Szerencsére a férfi elkapta.

– Nem a késve leszállított szmoking az egyetlen problémám – jelentette ki váratlanul Temple.

– Hogy érti?

A férfi arca elborult.

– A másik asszisztensemnek, Gwennek kellett volna elkísérnie ma este, hogy jegyzeteljen. Sajnos lemondta, mert megbetegedett.

– Ööö...

Temple hirtelen kibökte:

– Tud jegyzetelni?

A kérdés teljesen váratlanul érte Ashlinget. Gondolkodás nélkül rávágta:

– Régebben kisegítő titkárnőként dolgoztam. Szóval igen, tudok jegyzetelni.

– Akkor kísérjen el ma este!

Ashlingnek szüksége volt néhány másodpercre, hogy képes legyen válaszolni.

– Azt akarja, hogy elkísérjem? – nyögte ki.

Már csak ez hiányzott! Minél több időt tölt Temple társaságában, annál nagyobb a veszélye, hogy a férfi rájön, ki is ő valójában.

– Nos, megtette Cassie-nek azt a szívességet, hogy elhozta a szmokingomat. Jóllehet késve, amit nem győzők hangsúlyozni. Csakhogy Cassie vagy Gwen nélkül nem megyek semmire.

Mit feleljen? Ashlingnek aznap estére nem volt programja. Úgy tervezte, hogy egy pohár hűvös rozéval olvasgatni fog a Cassie-vel közös lakásukhoz tartozó teraszon.

– Ööö... Ha tényleg szüksége van rám – válaszolta bizonytalanul.

Temple tetőtől talpig végigmérte.

– Van valami megfelelő ruhája? A dresszkód estélyit ír elő.

Ashlingborzongva gondolt vissza a merész fekete ruhára. Túl rövid és túl szűk volt. De szerencsére ma volt nála egy megfelelő ruha. Mint Cassie önjelölt divattanácsadója beszerzett néhány estélyit, hogy a barátnője – aki hivatalos volt egy esküvőre – abból válogathasson. Most nála voltak azok a modellek, amelyeket vissza akart vinni. Szerencsére nagyjából ugyanaz a mérete, mint Cassie-nek.

– Véletlenül van nálam valami. Egy koktéluha. Megteszi?

– Jó lesz. – Temple a lépcső felé fordult. – Jöjjön velem! A vendégszobában átöltözhet.

Ashling némán követte a férfit az emeletre, megcsodálta széles vállát, izmos hátát, keskeny csípőjét. Fekete nadrágja úgy feszült a fenekén, mint egy második bőr.

Majdnem beleütközött, amikor a férfi hirtelen megállt egy ajtó előtt, és kinyitotta.

– Ez az.

Ashlinget elkápráztatta a szoba fényűző berendezést.

Temple elgondolkodva megkérdezte:

– Lehet, hogy már találkoztunk valahol?

Ashling igyekezett uralkodni az arcvonásain, és tüntető közönnyel fordult a férfi felé.

– Nem, nem hiszem.

Temple egy ideig fürkészte, aztán ismét az órájára pillantott.

– Tizenöt percük van. Jöjjön le, amint elkészült!

Becsukta az ajtót, és Ashling megkönnyebbülten felsóhajtott. Temple nem ismerte fel. Most már csak valahogy túl kell élnie ezt az estét.

Az első pillanatban felismerte a nőt.

Zach feldúltan járkált fel- alá az előcsarnokban.

Négy évvel ezelőtt megfogadta, hogy soha nem felejtí el azt az ártatlan arcot és azt a hatalmas kék szempárt... sem az érzéki száját. Napokig kísértette álmaiban.

A titokzatos nő, aki négy évvel ezelőtt ugyanolyan hirtelen tűnt el a partiról, mint ahogy megjelent – Ashling Doyle.

Aznap este nyilvánosan megalázta, megszégyenítette. Évek kemény munkája hirtelen odalett. Az eset után kétszeres erőfeszítésébe került, hogy helyreállítsa a hírnevét, hogy visszanyerje az emberek bizalmát.

Álmában sem gondolta volna, hogy a barátnő, akiről Cassie mindig olyan szeretettel beszélt, az a nő, aki egyetlen fellépésével majdnem tönkretette az életét.

Hirtelen megbánta a meggondolatlan ötletet, hogy behívta Ashling Doyle-t, hogy megleckéztesse. Ilyesmire nincs ideje. Jobb lett volna, ha rögtön szembesíti a lányt az igazsággal...

Ebben a pillanatban zajt hallott a háta mögött. A tarkója bizsergett.

Lassan megfordult. A lány a lépcső tetején állt. Fekete selyemruhát viselt. Szédítően magas sarkú cipőjében lassan lépkedett lefelé a lépcsőn. A ruha szoknyájának hosszú hasitéka napbarnított vádli és karcsú bokát mutatott.

Ashling pár perc alatt teljesen átalakult.

Derékrésznél a ruha szoros volt, akár egy fűző. Rózsaszín virág pompázott a csípője jobb oldalán. A lány bőre aranyosan fénylett, a haja kontyba tűzte, ami kiemelte kecses nyakát. Finom sminkje még nagyobbnak láttatta a szemét.

De a szája volt az, amiről Zach egyszerűn nem tudta levenni a tekintetét. Pillantása most a lány ruháján lévő virágra esett, amely meglepetésére nem tűnt olcsónak vagy ízléstelennek.

Ashling idegesnek látszott... Valószínűleg csak színészkedik.

Tétován a virágra mutatott.

– A ruha egy kicsit túl... fekete. De levehetem, ha gondolja.

– Nincs velem semmi baj.

– Mivel nem tudtam, hova tegyem, odafent hagytam a holmimat.

– Rendben van. Később érte jöhet, vagy elküldöm magának.

– Nem akarok kényelmetlenséget okozni.

Temple csak nehezen tudta visszafojtani a keserű nevetést. Ashling tényleg kiváló színésznő. De hát négy éve volt rá, hogy fejlessze a képességeit.

Az ajtó felé mutatott.

– A sofőröm már vár.

Ahogy a lány elhaladt mellette, megérezte a parfümjének az illatát. Könnyű virágos. Tökéletesen illik hozzá.

Ritkán fordult elő, hogy Zachet megszégyenítették. Ehhez túlságosan óvatos volt. Ashlingnek azonban sikerült. Még hozzá mások előtt.

2. FEJEZET

Ashling szíve hevesen dobogott. Egyrészt az erőfeszítéstől, mert a gyilkos magas sarkú cipőben kellett egyensúlyoznia, hogy el ne essen. Másrészt a Zachary Temple szeméből sugárzó perzselő vágytól.

Minden egyes lépésnél azon töprengett, vajon a férfi mikor ismeri fel. De Zach nem szólt semmit. Miért is emlékezne rá? Kurta találkozásuk évekkal ezelőtt történt, azóta számtalan gyönyörű nővel akadt dolga.

Egyébként is ő nem a férfi esete. Temple a karcsú, magas, elegáns, hűvös nőket kedveli. Egy ilyen nő soha az életben nem tűzne színes virágot a ruhájára.

Nem számít! Ashling sosem volt oda a megszokott dolgokért. Egyedülálló édesanyja arra tanította, hogy higgyen magában, és legyen egyéniség. Mellette Ashling sok mindent megtapasztalt, a luxust London Belgravia negyedében, valamint egy egész másfajta életet egy nyugat-írországi kommunában.

Ashling halkán felsóhajtott, és elhessegette az emlékeket. Most nincs ideje a merengésre. Inkább arra kellene koncentrálnia, hogy túlélje ezt az estét anélkül, hogy jelentősebb katasztrófát okozna. Vagy hogy emlékeztetné Temple-t arra a négy évvel ezelőtti kis előadásra.

Lopva a férfira sandított. Még lenyűgözőbbnek találta, mint annak idején. Használati utasítást kellene csatolni hozzá a következő figyelmeztetéssel: „Vigyázat! Csak saját felelősségre!”

Temple most feléje fordult, mintha megérezte volna a tekintetét. Ashlinget elöntötte a forróság. Hogy megtörje a csendet, megkérdezte:

- Mi a ma esti esemény apropója?
- A fiatal vállalkozók díjátadó ünnepsége.
- Király!

A férfi ironikusan felvonta a szemöldökét.

- Király?
- Úgy értem, mindenképpen érdekes szemügyre venni a következő generációt... és a versenytársakat.

Halvány mosoly játszott Temple ajkán.

- Versenytársak? Aligha.

Teljesen komolyan beszélt. Ashling általában elutasította az ilyen merev hozzáállást, de jelen esetben feltámadt a kíváncsisága.

- Mi a feladatom ma este?
- Füleljen... és figyeljen! – A férfi habozott. – Szóval maga jógaoktató?

Ashling bólintott.

- Csak jógaoktató? – kérdezte Zach elnyújtva a szavakat. – Nem tudom elképzelni, hogy ebből meg lehet élni.

Ashling kissé védekezően válaszolt:

- Nem ez az egyetlen munkám, de ez a fő tevékenységem. Mellette még pincérkedem egy kávézóban. És időnként stylist feladatokat is elvállalok néhány ügyfélnek. – Igazából csak jó barátoknak, de az ügyfél hivatalosabban hangzott. – Egy idős hölgynek is rendszeresen segíték, aki a társasházunkban lakik. Bevásárolok neki... meg ilyenek.

- Még valami?

Temple láthatóan jót mulatott rajta, és ez feldühítette Ashlinget. Szikrázó szemmel pillantott rá.

- Nos, néhány éve elvégeztem egy főzőtanfolyamot, de az önéletrajzom részletei tényleg nem érdekesek.

- Itt vagyunk – szólalt meg kisvártatva Temple.

A limuzin megállt egy londoni múzeum előtt, ahol a sorompó mögött paparazzók nyüzsögtek.

A prominens vendégek között Ashling ismert színészeket, politikusokat és néhány tekintélyes üzletembert fedezett fel.

Próbált nyugalmat erőltetni magára, amikor a sofőr megkerülte a kocsit, és kinyitotta neki az ajtót. Temple már kiszállt, és a kezét nyújtotta, hogy segítsen. Ashling habozott, mielőtt elfogadta volna. Félt a saját reakciójától.

Jogosan. Abban a pillanatban, hogy megérintette a férfit, bizsergés futott végig a karján. Meglepetésére a férfi tenyerét érdesnek találta, nem puhának. Ez nem egy olyan ember keze volt, aki egész nap az íróasztal mögött ült. De hiszen már amúgy is tudta, hogy semmi puha, gyengéd nincs benne.

Egy pillanattig Temple úgy nézett rá, mintha most látná először, aztán elengedte a kezét.

– Maradjon a közelemben!

Ashlingnek esze ágában sem volt szem elől téveszteni a férfit. A szokatlan helyzet és a paparazzók kiabálása elbizonytalanította. Hallotta, hogy Temple nevét kiabálják, amit a férfi figyelmen kívül hagyott. Nyugodt léptekkel vágott át a tömegben.

Valaki hátulról nekiment Ashlingnek, és ő megbotlott. Temple villámgyorsan megfordult, és elkapta.

A lány úgy érezte, mintha acélfalba ütközött volna. Hangosan zihált.

– Jól van? – kérdezte a férfi.

Ashlingnek sikerült bólintania, miközben küzdött a testét elárasztó forrósággal. Pontosan úgy, mint négy évvel ezelőtt. Soha egyetlen férfi sem volt rá ilyen hatással – sem azelőtt, sem azóta.

Leeresztette a kezét, és került Temple tekintetét.

– Bocsánat. El... elvesztettem az egyensúlyomat.

A férfi nem mozdult. Ashling hátán jeges borzongás futott végig. Lehet, hogy felismerte?

De aztán a férfi elindult, finoman maga előtt tolva a lányt.

Beléptek a feldíszített előcsarnokba, ahol már több százan nyüzsögtek, nevetgéltek és beszélgettek, miközben a pezsgőjüket kortyolgatták.

Ashling játszik vele!

Zach a düh, a zavarodottság és az izgalom keverékét érezte, ahogy továbbmentek a rendezvényterembe.

Persze az iménti kis mutatvány csak arra szolgált, hogy megmutassa, milyen érzés, ha csábos domborulataival hozzásimul. Pont úgy, mint a négy évvel ezelőtt.

A tény, hogy a lánynak még mindig hatalma van felette, kellemetlenül érintette. Akárcsak az, hogy másodszor is bedőlt neki.

Az általa felsorolt munkákat minden bizonnyal csak kitalálta, hogy leplezze, valójában profi szélhámós.

De ő átlátott rajta, nem dől be még egyszer a trükkjének. A saját fegyverét fogja ellene fordítani, és nem hagyja, hogy ezúttal is megússza.

Ashling megkönnyebbülten felsóhajtott, és leült. Végre...

Halálosan fáradtnak érezte magát. Temple energiája viszont kimeríthetetlennek tűnt. Nehéz volt lépést tartani vele, és jegyzetelni a mobiljába.

Az asztal alatt lerúgta a cipőjét, kinyújtóztatta a lábát, és elnyomott egy ásítást. A mozgalmas nap kezdte éreztetni a hatását. Reggel öt óta fenn van, és még a saját mércéjéhez képest is zsúfoltnak bizonyult a mai nap. Nem beszélve a sokkról, hogy újra találkozott Temple-vel...

– Unatkozik?

Ashling a férfi felé fordult.

– Elnézést, hosszú napom volt – válaszolta zavart mosollyal.

Temple tekintete a lány szájára vándorolt. Ashlingnek egy pillanatra elakadt a lélegzete, amikor eszébe jutott, milyen érzés volt az ajkait a férfi állához nyomni.

Bosszantotta a gyengesége. Mi ütött bele? Miért vonzódik pont ehhez a férfihoz, aki megjeleníti

az általa gyűlölt világot?

Az apja szintén sikeres pénzember volt, bár nem olyan sikeres, mint Temple. Hallani sem akart Ashlingről és az anyjáról, mert nem illettek bele a világába, társadalmilag messze alatta álltak. Mint valami ballasztot, úgy dobta el őket, és választott egy hozzá illő nőt.

És Temple sem más. Eszébe jutott, milyen volt a férfi arckifejezése négy évvel ezelőtt. Undor és rémület tükröződött rajta. Soha nem fogja elfelejteni.

Még mindig fájt.

Gyorsan elhessegette az emléket.

– Mr. Temple? A színpadra kell jönnie, hogy átadja az első díjat – szólt egy sötét nadrágkosztümös nő.

A férfi felállt, begombolta a szmokingkabátját, aztán Ashlinghez fordult.

– Ne mozduljon innen, jó?

A hangja kissé ingerültnek tűnt, de az arckifejezése nem árult el semmit.

Ashling elgondolkodva nézett utána.

Amikor Temple felállt a színpadra, az emberek tapsolni kezdtek. Ashling azt fontolgatta, hogy egyszerűen eltűnik. Elmenekül. Ahogyan egyszer már megtette.

Ebben a pillanatban a férfi ránézett, és mintha olvasott volna a gondolataiban. A tekintete olyan intenzitással tapadt rá, hogy az emberek kíváncsian fordultak a lány felé.

A beszéde alatt egy pillanatra sem vette le a szemét Ashlingről. Esély sem volt arra, hogy észrevétlenül elsurranjon. Csapdába esett.

– Csak tegyen ki a metrómegállónál! Holnap majd beugrom a holmimért.

Ashling még mindig nem tudott napirendre térni afölött, hogy a férfi végig őt bámulta a beszéde alatt. Csak egy dolgot akart: elmenekülni.

– Elmúlt éjfél. Ilyenkor nem utazhat egyedül a metrón.

A hangja nem tűrt ellentmondást, ezért Ashling tartózkodott attól, hogy kioktassa, miszerint közönséges földi halandók számára teljesen megszokott, hogy éjszaka is metróznak.

Gyors oldalpillantást vetett rá. A férfi meglazította a csokornyakkendőjét, és kigombolta az inge felső gombját. A borosta sötét árnyéka veszedelmes külsőt kölcsönzött neki. Fess és pokolian szexi.

Az autó megállt az impozáns városi háza előtt. Mielőtt Ashling kiszállhatott volna, Temple kinyitotta neki az ajtót, és a kezét nyújtotta. A lány elfogadta a segítséget, az érintés ismét áramütésként futott végig rajta. Gyorsan elhúzódott.

Temple némán bevezette a lányt a félhomályos házba. Valószínűleg alig várja, hogy végre megszabaduljon tőle.

– Gyorsan felszaladok az emeletre, hogy átöltözzek, és összeszedjem a cuccaimat.

Temple kinyitott egy újabb gombot az ingén.

– Nem kell sietnie. A sofőr megvárja, amíg elkészül.

Ashling lerúgta a gyilkos magas sarkút, és mezítláb futott fel a lépcsőn. A márványt hűvösnek érezte a talpa alatt. Belépett a fényűző lakosztályba, és bűnbánóan konstataálta a maga után hagyott rendetlenséget.

Sóhajtvá bement a fürdőszobába, hogy eltávolítsa a sminkjét, közben a tekintete a zuhanyra esett. Náluk, a Cassie-vel közös lakásban a zuhany nemrég mondta be az unalmast. A vízvezeték-szerelő ugyan megígérte, hogy holnap jön megjavítani, de sosem lehet tudni...

Ashling nem tudott ellenállni a kísértésnek, hogy lemossa magáról az aznapi fáradalmakat a hipermodern luxuszuhanly alatt. Legfeljebb öt percig tartana, Temple észre sem venné. Gyorsan levetkőzött, és élvezte a testére záporozó forró vizet.

Hol a fenében marad?

Zach letette üres vizespoharát, és az órájára nézett. Már fél órája odafent van. Korábban nem tartott ennyi ideig átöltöznie.

Kezdte megelégedni a játékot, hogy úgy tesz, mintha nem ismerné fel a lányt. Ashling valószínűleg

halálra neveti magát rajta.

A gondolat arra készítette, hogy felpattanjon a székéből, és felsiessen az emeletre...

A vendéglakosztály küszöbén megtorpant, amikor Ashling rövid, bolyhos fürdőköpenyben kísértalt a fürdőszobából, mintha csak otthon lenne. Hosszú, karcsú lábának látványától nyelt egyet. A lány a fürdőköpeny övét lazán megkötötte karcsú derekán, a dekoltázs annyira szétnyílt, hogy látni engedte egyik kerek, feszes mellét.

Temple agya azonnal izgató képeket vetített Ashlingről, amint meztelenül áll a zuhany alatt, a víz gyöngyözik csábító idomain...

A harag a hirtelen fellobbanó vágyának adta át a helyét. Temple a határán volt, hogy elveszítse a józan eszét.

A lány még nem vette észre. Gondolataiba merülve törölgette a haját.

Ashling hirtelen megérezte, hogy már nincs egyedül a szobában. A légkör feszültséggel töltődött fel, és forró borzongás futott végig a testén. Mozdulatlanná dermedt, tekintete az ajtó felé vándorolt. Ott állt Temple, és őt bámulta.

– Kíváncsi voltam, mi tart ilyen sokáig – mondta a férfi a zavar legkisebb jele nélkül.

Ashling hirtelen ráébredt a körülötte uralkodó káoszra. Leengedte a törölközőt.

– Elnézést! Amikor megláttam azt a csodás zuhanyzót, egyszerűen nem tudtam ellenállni.

A lakásunkban nem működik a tusoló, hosszú volt a nap, és...

– Nem kell mentegetőznie – szakította félbe a férfi –, elvégre ma este kíségetett a csávából.

Ashling némán nézett rá. A férfi közelebb lépett. A levegő újra megtelt elektromossággal.

– Én... ez volt a legkevesebb, amit megtehettem... Cassie-ért. Sajnálom, hogy elkéstem.

Temple újabb lépést tett feléje. Megvonta a vállát, és így válaszolt:

– Nos, időben odaértünk. Nem nagy ügy.

A szigorú, kérlelhetetlen Zach Temple hirtelen megváltozott. A tekintetét leeresztette, és a lány rádöbbsent, hogy a fürdőköpenye szétnyílt.

Elvörösödött, és gyorsan összehúzta.

– Most már tényleg mennem kellene. Eleget raboltam az idejét.

– Nem sietek. És maga?

Ashling pislogott, nem volt biztos benne, hogy jól értette-e. Hirtelen ólomnehéznek érezte a tagjait. Nem tudott megmozdulni... nem is akart.

Minden figyelme a férfira összpontosult. Lenyűgözően széles vállára, szögletes, borostás állára...

– Maga is érzi, ugye? Az első pillanattól kezdve megvolt köztünk – szólalt meg Temple.

Ashlingnek kiszáradt a szája. Ennyire könnyű átlátni rajta?

– Hogy érti?

A férfi ajkán kihívó mosoly jelent meg.

– Tényleg szükséges, hogy kimondjam?

Miért állt ilyen közel hozzá, hogy szinte megérinthetné? Ashling orrát megcsapta a fűszeres, férfias illat.

Megdöbbsent. Temple meg sem mozdult, ő ment közelebb hozzá, és észre sem vette. Mintha egy láthatatlan erő vonzaná.

A férfi tekintete a lány ajkaira esett.

– Maga gyönyörű.

– Inkább átlagos.

– Nem értek egyet.

Pont ő, aki négy évvel ezelőtt olyan megvetően viselkedett vele?

– Érzi, ugye? Ezt a forróságot? – kérdezte ismét Temple.

Ez most tényleg megtörténik? A férfi épp most jelentette ki, hogy vonzónak találja?

Mielőtt eszébe jutott volna bármilyen válasz, Temple kinyújtotta a kezét, és gyengéden megérintette az állát. Ashling vágyakozva a férfi szájára szögezte a tekintetét. Alig várta, hogy megtudja, milyen a csókja...

Ebben a pillanatban Temple leeresztette a kezét, és hátralépett.

Sajnálkozó sóhaj hagyta el a száját.

– Elnézést, biztos félreértettem a jeleket – mondta, és hirtelen szörnyen visszafogottnak tűnt. – Azt hittem, ez a vonzalom kölcsönös.

– Ne, várjon! – mondta Ashling rekedten. – Úgy értem... én is vonzódok magához...

– Biztos?

A lány bólintott, és tett egy lépést a férfi felé. Egek, mi ütött bele? Általában jobban kézben tartja a dolgokat.

– Kérem... nem tudom...

Nem tudom, mit tegyek.

De persze nem ismerhette be. Temple bizonyára tapasztalt szerelmi partnerekhez szokott, akik nem félnek átvenni a kezdeményezést, és pontosan tudják, mit akarnak.

– Szeretné, ha megcsókolnám?

Ashling megkönnyebbülten bólintott. Temple közelebb lépett, egyik kezével átfogta az állát, míg a másikkal a nyakát simogatta.

Gyengéden magához húzta a lányt, amíg a testük majdnem összeért. Perzselő tekintetét az övébe fúrta, felemelte Ashling állát, és kicsit hátradöntötte a fejét. A lány lehunyta a szemét, amikor Temple szája az övéhez érte.

Olyan forró vágy lobbant fel benne, amelyet még soha nem tapasztalt. A szíve vadul kalapált, az ajkai készségesen megnyíltak. A férfi elmélyítette a csókot, majd egyik kezét a lány fürdőköpenyének kivágásába csúsztatta, és félrehúzta a zavaró ruhadarabot. Ashling hűvös levegőt érzett meztelen mellén. Zihálva vált el a férfi ajkától, és kinyitotta a szemét. Zach átfogta az egyik mellét, miközben hüvelykujjával megsimogatta az ágaskodó bimbót.

Miközben tovább becézgette, Ashlingre nézett.

– Mit szeretnél? Mondd ki...

A lány az ajkába harapott.

– Azt akarom, hogy megérints...

Hogy megérints az ajkaiddal... mindenütt.

De nem volt elég bátorsága ahhoz, hogy hangosan kimondja.

Temple gyengéden megszorította a mellbimbóját.

– Itt? Azt akarod, hogy itt érintselek meg?

Ashling némán bólintott.

– Tényleg?

A lány a vágytól kábultan ismét bólintott.

A következő pillanatban hallotta, hogy a férfi azt mondja:

– Kíváncsi voltam, meddig mész el...

Előrehajolt, forró lehelete Ashling mellét súrolta. De valami nem stimmelt. Az utolsó megjegyzése, a hűvös hang...

A lány elhúzódott.

Temple felegyenesedett, leengedte a kezét.

Ashling ösztönösen összehúzta maga előtt fürdőköpenyét.

– Ez meg mit jelentsen?